

Evropski varuh
človekovih pravic

Prevod te strani je bil narejen s strojnim prevajanjem [\[Povezava\]](#). Strojni prevodi lahko vsebujejo napake, ki bi lahko zmanjšale jasnost in natančnost, zato varuhinja človekovih pravic ne prevzema odgovornosti za kakršna koli odstopanja. Za najzanesljivejše informacije in pravno varnost glejte zgornjo povezavo z izvirno različico v jeziku angleščina. Za več informacij si oglejte našo [jezikovno in prevajalsko politiko \[Povezava\]](#).

Odločba v zadevi 819/2007/PB - Zavrnitev dostopa do dokumenta, ki se nanaša na primer Sodišča v zvezi s hrambo podatkov

Odločba

Primer 819/2007/PB - Preiskava uvedena dne 29/05/2007 - Odločba z dne 16/12/2009

Komisija je zavrnila dostop javnosti do tožbe, ki jo je Irska vložila v zadevi pred Sodiščem. Zadeva Sodišča se je nanašala na zahtevo po razveljavitvi Direktive 2006/24/ES o hrambi podatkov v elektronskih komunikacijskih storitvah.

Komisija je ugotovila, da bi lahko odobritev dostopa javnosti do irske tožbe škodilo sodnemu postopku. Zanašala se je na izjemo v zakonodaji EU o dostopu javnosti do dokumentov, in sicer na Uredbo 1049/2001.

Pritožnik se s tem ni strinjal. Trdil je, da četudi bi izjema, na katero se je sklicevala Komisija, veljala, pri dostopu do irske tožbe „prevlada javni interes“. Skliceval se je na določbo Uredbe 1049/2001, ki predvideva, da četudi velja izjema glede dostopa, lahko „prevlada javni interes“.

Sodišče prve stopnje je med preiskavo varuha človekovih pravic izdalo sodbo, v kateri je predlagalo, da morajo stališča strank v sodni zadevi običajno ostati zaupna, dokler ne pride do -morebitnega - zaslišanja. V zadevi, ki je bila predložena varuhu človekovih pravic, je Komisija zavrnila dostop javnosti takrat, ko zaslišanje še ni bilo izvedeno. Odločitev Komisije je bila v času, ko je bila sprejeta, vsebinsko pravilna.

Sodišče je naknadno izvedlo zaslišanje v postopku, ki ga je začela Irska. Varuh človekovih pravic je po zaslišanju menil, da bi Komisija morala navesti utemeljene razloge za zavrnitev dostopa javnosti do irske tožbe. Svoje stališče je temeljil na zgoraj omenjeni sodbi Sodišča prve stopnje. Vendar pa je Komisija še naprej vztrajala pri zavrnitvi dostopa, kar je storila brez navedbe utemeljenih razlogov. Zato je varuh človekovih pravic izdal kritično oceno.

Poleg tega je imel pomisleke glede tega, ali Komisija dejansko ni upoštevala ustrezne razlage v

zgoraj navedeni sodbi Sodišča prve stopnje. Izkazalo se je, da bi Komisija lahko tako naredila, ker je bila zoper navedeno sodbo vložena pritožba na Sodišče, katerega odločitev bi seveda lahko spremenila ustrezne dele izpodbijane sodbe.

Varuh človekovih pravic je v dodatni pripombi izrazil razumevanje, da obstoj pritožbe na Sodišču ne upravičuje odločitve glede neupoštevanja razlage, določene v sodbi, zoper katero je vložena pritožba. Komisijo je pozval, naj zagotovi ustrezne informacije in poda pripombe o svojem stališču ter praksah v zvezi s to zadevo.

V zvezi s pritožnikovo trditvijo, da „prevlada javni interes“, je menil, da je neutemeljena.

OZADJE PRITOŽBE

1. Pritožnik je 23. oktobra 2006 v skladu z Uredbo (ES) št. 1049/2001 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 30. maja 2001 o dostopu javnosti do dokumentov Evropskega parlamenta, Sveta in Komisije (v nadaljnjem besedilu: Uredba 1049/2001) [1] Komisiji predložil prošnjo za dostop do kopije prošnje, ki jo je Irska vložila pri Sodišču. S tožbo se predlaga razglasitev ničnosti Direktive 2006/24/ES Evropskega parlamenta in Sveta o hrambi podatkov, pridobljenih ali obdelanih v zvezi z zagotavljanjem javno dostopnih elektronskih komunikacijskih storitev ali javnih komunikacijskih omrežij (zadeva C-301/06 *Irska proti Svetu in Parlamentu* [2]).

2. Komisija je 16. novembra 2006 na podlagi izjeme za zaščito „sodnih postopkov“ (druga alinea člena 4(2) Uredbe 1049/2001) zavrnila zahtevo pritožnika. Navedla je dve glavni vprašanji: *prvič*, stranke v taki sodni zadevi so morale biti sposobne delovati neodvisno od kakršnih koli zunanjih vplivov, zlasti tistih, ki bi lahko izhajali iz interesnih skupin, in, *drugič*, sodni postopek je moral potekati v nemotenem vzdušju.

3. Komisija je poleg tega navedla, da prevladujočega javnega interesa za razkritje ni mogoče opredeliti in da delnega dostopa ni mogoče odobriti, ker za celoten zadevni dokument velja zgornja izjema.

4. Komisija je tudi poudarila, da so bili ključni elementi tožbe Irske za razglasitev ničnosti že objavljeni v Uradnem listu.

5. Pritožnik je 16. novembra 2006 vložil potrdilno prošnjo v skladu z Uredbo 1049/2001, v kateri je trdil, da se izjema, na katero se sklicuje Komisija, ne uporablja. Pritožnik je na kratko menil tudi, da javni interes za razkritje *prevlada*, ker je varstvo podatkov še posebej pomembna temeljna pravica, o kateri je Sodišče že izdalo odločbo (zdi se, da se sklicuje na združeni zadevi C-317/04 in C-318/04 *Parlament proti Svetu* (C-317/04) in *Komisija* (C-318/04) [3]), in ker je potekala obsežna javna razprava v zvezi z direktivo, ki jo izpodbija Irska.

6. Komisija je 19. marca 2007 odgovorila na pritožnikovo potrdilno prošnjo za dostop in v bistvu potrdila svojo zavrnitev.

7. Pritožnik je v pritožbi varuhu človekovih pravic navedel, da je izjema, na katero se sklicuje Komisija, neveljavna in da je Komisija, tudi če bi bila veljavna, napačno ugotovila, da ni „prevladujočega javnega interesa“ za odobritev dostopa.

PREDMET PREISKAVE

8. Varuh človekovih pravic je 29. maja 2006 začel preiskavo o naslednjih trditvah in trditvah:

Komisija pri zavrnitvi potrdilne prošnje pritožnika ni ukrepala v skladu z Uredbo 1049/2001.

Komisija bi mu morala omogočiti dostop do dokumenta, za katerega je zaprosila v potrdilni prošnji.

PREISKAVA

9. Varuh človekovih pravic je 29. maja 2007 pritožbo posredoval predsedniku Evropske komisije. Komisija je svoje mnenje poslala 13. septembra 2007. Varuh človekovih pravic je 28. septembra 2007 opravil nadaljnje preiskave in o tem obvestil pritožnika. Komisija je 22. januarja 2008 v odgovor na te nadaljnje preiskave poslala dopolnilno mnenje. Varuh človekovih pravic je pritožniku poslal prvotna in dopolnilna mnenja Komisije s povabilom k predložitvi pripomb. Pritožnik je svoje pripombe predložil 3. februarja 2008. Po predhodni oceni zadeve in povezani korespondenci s pritožnikom 25. junija 2008 je ta obvestil varuha človekovih pravic, da bo ustno zaslišanje v zadevi C-301/06 potekalo 1. julija 2008. Po njegovem mnenju bi morala Komisija nato razkriti vlogo Irske. Na podlagi teh informacij je varuh človekovih pravic 15. julija 2008 pisal Komisiji in jo vprašal, ali razmišlja o razkritju navedenega dokumenta po ustnem zaslišanju v zadevi C-301/06. Komisija je 1. decembra 2008 na vprašanje varuha človekovih pravic odgovorila negativno. Varuh človekovih pravic je nato odgovor posredoval pritožniku, ki je po opominu 1. aprila 2009 predložil pripombe, v katerih je navedel, da je treba sporni dokument zdaj razkriti, ker se je celoten postopek v zadevi C-301/06 končal.

ANALIZA IN SKLEPI VARUHA ČLOVEKOVIH PRAVIC

A. Zavrnitev neukrepanja v skladu z Uredbo 1049/2001 z zavrnitvijo potrdilne prošnje pritožnika

Argumenti, predstavljeni varuhu človekovih pravic

10. Komisija je zavrnila pritožnikovo potrdilno prošnjo za dostop do prošnje, ki jo je Irska vložila med sodnim postopkom v zadevi C-301/06 *Irska proti Svetu in Parlamentu* [4]. Zavzela je stališče, da je ta dokument zajet v drugi alineji člena 4 Uredbe 1049/2001 (varstvo sodnih

postopkov) [5] . Pritožnik je trdil, da se izjema, na katero se sklicuje Komisija, ne uporablja. Menil je tudi, da javni interes za razkritje *prevlada* – v smislu člena 4(2), zadnji odstavek [6] -, ker je varstvo podatkov na kratko posebej pomembna temeljna pravica, o kateri je Sodišče že izdalo odločbo (zdi se, da se sklicuje na združeni zadevi C-317/04 in C-318/04 *Parlament proti Svetu* (C-317/4) in *Komisija* (C-318/04) [7]), in ker je prišlo do intenzivne javne razprave v zvezi z direktivo, ki jo izpodbija Irska.

11. Komisija je v dopolnilnem mnenju navedla, da je odločitev Sodišča prve stopnje v zadevi T-36/04 *Association de la Presse Internationale proti Komisiji* [8] razumela tako, da pomeni, da do ustnega zaslišanja za navedbe strank v sodni zadevi velja izjema iz člena 4(2), druga alineja, Uredbe 1049/2001. Takrat Sodišče še ni obravnavalo zadevne sodne zadeve, *in sicer zadeve C-301/06, Irska proti Svetu in Parlamentu* [9] . Komisija je zato potrdila zavrnitev dostopa do prošnje, ki jo je vložila Irska. Institucija je poleg tega potrdila svoje stališče, da ne obstaja „prevladujoč javni interes“ za razkritje.

12. Pritožnik je v svojih pripombah izrazil razumevanje, da Komisija obravnava zadevo T-36/04 *Association de la Presse Internationale proti Komisiji* [10] . Vendar je poudaril, da se še vedno ne strinja s stališčem Komisije glede neobstoja „prevladujočega javnega interesa“ za razkritje.

13. Pritožnik je nato opozoril varuha človekovih pravic na dejstvo, da bo ustno zaslišanje v zadevi C-301/06 potekalo 1. julija 2008 in da bi morala po njegovem mnenju Komisija nato razkriti irsko vlogo. Varuhinja človekovih pravic je Komisijo pozvala, naj v zvezi s tem poda pripombe.

14. Komisija je nato predložila odgovor, v katerem je navedla naslednje stališče:

15. Sodišče prve stopnje je v sodbi v zadevi T-36/04 *Association de la Presse Internationale proti Komisiji* [11] , ki se je nanašala na morebiten dostop javnosti do lastnih vlog Komisije, razsodilo: „*Komisija mora po opravljeni obravnavi konkretno presoditi vsak zahtevani dokument, da bi ob upoštevanju posebne vsebine tega dokumenta preverila, ali ga je mogoče razkriti ali bi njegovo razkritje oslabilo sodni postopek, na katerega se nanaša* “ (točka 82). Iz te sodbe ni mogoče sklepati, da bi bilo treba pisna stališča Sodišču samodejno razkriti po ustni obravnavi.

16. V isti sodbi je Sodišče opozorilo, da Sodišče v skladu s Statutom Sodišča, ki se uporablja tudi za Sodišče prve stopnje, Poslovnik Sodišča in Sodišča prve stopnje ter Navodila sodnega tajnika Sodišča prve stopnje sama obravnava vloge strank kot zaupne (točka 87).

17. Sodišče je odločilo, da zgoraj navedene določbe:

„*vendar ne prepovedujejo strankam, da razkrijejo svoje vloge, saj je Sodišče navedlo, da nobeno pravilo ali določba strankam v postopku ne dovoljuje ali preprečuje, da bi tretjim osebam razkrile svoje pisne vloge, in da razen v izjemnih primerih, ko bi razkritje dokumenta lahko negativno vplivalo na učinkovito izvajanje sodne oblasti, kar v zadevi, o kateri odloča, ni bilo tako, velja načelo, da lahko stranke svobodno razkrijejo svoja pisna stališča* (odlok v Nemčiji

proti Parlamentu in Svetu, (...)).

Sodišče ni odločilo, da lahko stranke svobodno razkrijejo stališča *drugih* strank v postopku.

18. Ne glede na to, da je sodba Sodišča prve stopnje v zadevi T-36/04 trenutno predmet pritožbe (zadeve C-514/07, C-528/07 in C-532/07), Komisija meni, da iz te sodbe ni mogoče sklepati, da je Komisija dolžna razkriti pisna stališča druge stranke po ustnem zaslišanju.

19. Odgovor z zgornjim stališčem Komisije je bil posredovan pritožniku. Vztrajal je pri svoji trditvi in dodal, da je bila zadeva C-301/06 zaprta. Zato bi bilo treba v vsakem primeru odobriti dostop.

Ocena varuha človekovih pravic

20. Glede na ta razvoj v tej preiskavi in s tem povezane zunanje dogodke ocena varuha človekovih pravic nujno zajema dve vprašanji: Prvič, ali je bila odločitev Komisije o potrdilni prošnji pritožnika v času, ko je bila sprejeta, skladna z Uredbo 1049/2001. Drugič, ali je stališče, ki ga je Komisija oblikovala med to preiskavo in ki se je nanašalo na dogodke po sprožitvi te pritožbe, v skladu z Uredbo 1049/2001.

21. Za izvedbo prvega dela ocene je koristno podrobno opozoriti na vsebino odločbe Komisije z dne 19. marca 2007 o potrdilni prošnji pritožnika.

22. Komisija je v svoji odločbi potrdila svoje stališče, da prošnje Irske v zadevi C-301/06 ni mogoče razkriti glede na izjemo iz člena 4(2), druga alineja, Uredbe št. 1049/2001 v zvezi z varstvom sodnih postopkov. V podporo temu stališču je navedla te razloge: prvič, stranke v taki sodni zadevi so morale biti sposobne delovati neodvisno od kakršnih koli zunanjih vplivov; drugič, razkritje vlog in drugih dokumentov med sodnim postopkom bi ogrozilo pravico strank do obrambe ter vplivalo na oblikovanje in uporabo pravnih argumentov, predloženih Sodišču.

23. Komisija se je v podporo zgoraj navedenemu stališču sklicevala na zadevo T-92/98, *Interport II*, točka 40, in zadevo T-174/95, *Svenska Journalistförbundet proti Svetu*, točka 10.

24. V prvem primeru, ki ga je navedla Komisija, *družba Interport II*, je Sodišče prve stopnje ugotovilo naslednje upoštevne ugotovitve:

40 Glede na te preudarke in glede na zahtevo po ozki razlagi izjeme je treba izraz „sodni postopek“ razlagati tako, da varstvo javnega interesa nasprotuje razkritju vsebine dokumentov, ki jih je pripravila Komisija, samo za namene posebnega sodnega postopka.

41 Besedilo „dokumenti, ki jih je sestavila Komisija samo za posebne sodne postopke“ je treba razumeti tako, da ne pomenijo le vlog ali drugih predloženih dokumentov, internih dokumentov v zvezi s preiskavo zadeve pred sodiščem, ampak tudi korespondenco v zvezi s primerom med zadevnim generalnim direktoratom in pravno službo ali odvetniško pisarno. Namen te opredelitve področja uporabe izjeme je zagotoviti varstvo dela, opravljenega v Komisiji, in zaupnost ter varovanje poklicne tajnosti odvetnikov.

25. V drugi navedeni zadevi, *Svenska Journalistförbundet proti Svetu*, je Sodišče prve stopnje ugotovilo naslednje upoštevne ugotovitve:

„ Ugotovitve Sodišča

135 V skladu s pravili, ki urejajo postopek pred Sodiščem prve stopnje, imajo stranke pravico do varstva pred zlorabo vlog in dokazov. Tako v skladu s členom 5(3), tretji pododstavek, Navodil sodnemu tajniku z dne 3. marca 1994 (UL L 78, str. 32) nobena tretja oseba, zasebna ali javna, po zaslišanju strank ne sme imeti dostopa do spisa ali procesnih aktov brez izrecnega dovoljenja predsednika. Poleg tega lahko predsednik v skladu s členom 116(2) Poslovnika iz dokumentov, predloženih intervenientu v zadevi, izključi tajne ali zaupne dokumente.

136 Te določbe odražajo splošno načelo pri ustreznem izvajanju sodne oblasti, v skladu s katerim imajo stranke pravico braniti svoje interese brez vseh zunanjih vplivov in zlasti pred vplivi javnosti.

137 Iz tega sledi, da ima stranka, ki ji je odobren dostop do procesnih aktov drugih strank, pravico, da te dokumente uporabi samo za namene svojega primera in za noben drug namen, vključno s tem, da spodbuja kritike javnosti v zvezi z argumenti, ki so jih v zadevi navajale druge stranke.

138 V obravnavanem primeru je treba ugotoviti, da je bil namen dejanj tožeče stranke z objavo popravljene različice odgovora na tožbo na internetu v povezavi s pozivom javnosti, naj posreduje svoje pripombe zastopnikom Sveta, in s tem, da so jima posredovali telefonske številke in številke telefaksov teh agentov, izvajati pritisk na Svet in izzvati javno kritiko agentov institucije pri opravljanju njihovih nalog.

139 Te tožbe tožeče stranke so vključevale zlorabo postopka, ki se bo upoštevala pri naložitvi stroškov (glej spodaj, točka 140), zlasti ob upoštevanju dejstva, da je ta dogodek privedel do prekinitve postopka in je strankam v zadevi nalagal, da v zvezi s tem predložijo dodatne navedbe. “

26. Varuh človekovih pravic ugotavlja, da je Sodišče Evropskih skupnosti v sklepu z dne 3. aprila 2000 v zadevi C-376/98, *Nemčija proti Parlamentu in Svetu* [12], podalo naslednje ugotovitve (poudarek dodan):

„ Kar zadeva kršitev načela zaupnosti, ni nobenega pravila ali določbe, v skladu s katero bi stranke v postopku lahko ali preprečile razkritje svojih pisnih stališč tretjim osebam. Razen v **izjemnih primerih**, v katerih bi razkritje dokumenta lahko negativno vplivalo na pravilno izvajanje sodne oblasti, kar pa v tem primeru ne **velja, je načelo, da lahko stranke prosto razkrijejo svoja pisna stališča.** “

27. Sodišče je tako ugotovilo, da obstaja načelo, v skladu s katerim lahko stranke svobodno razkrijejo svoja pisna stališča, in da je negativne učinke na učinkovito izvajanje sodne oblasti

mogoče pričakovati le v izjemnih primerih.

28. V obravnavanem primeru se zdi, da Komisija pri odločanju o potrdilni prošnji pritožnika ni upoštevala zgoraj navedene sodne prakse Sodišča. Če bi se navedeni sklep Sodišča ustrezno upošteval, bi bil bolj očiten pomemben postopkovni korak, predviden v Uredbi 1049/2001, in sicer posvetovanje z zadevno tretjo osebo, v tem primeru Irsko, v zvezi z razkritjem (člen 4(4)). Res je, da je to posvetovanje obvezno le, „*razen če je jasno, da se dokument razkrije ali ne bo razkrit*“. Vendar glede na načelo, ki ga je Sodišče navedlo v zgoraj navedenem sklepu, ni mogoče razumno trditi, da je bilo „jasno“, da se dokument ne sme razkriti. V skladu s tem bi se morala Komisija posvetovati z Irsko v skladu z zgoraj navedenim členom 4(4) Uredbe 1049/2001. Če tega ni storil ob odločitvi o potrdilni prošnji, je po njegovem mnenju prišlo do pomanjkljivosti pri obravnavi pritožnikove prošnje za dostop.

29. Vendar varuh človekovih pravic ugotavlja, da se zdi, da sodba Sodišča prve stopnje v zadevi T-36/04 *Association de la Presse Internationale proti Komisiji* [13] potrjuje, da morajo vloge, vložene pred sodišči Skupnosti, kot kategorijo ostati nerazkrite, dokler pristojno sodišče ne odloči, ali naj se opravi ustno zaslišanje ali ne. Negativna odločitev Komisije o potrdilni prošnji pritožnika je bila sprejeta v času, ko taka odločitev ni bila sprejeta. Zato je bila vsebinsko veljavna.

30. Kar zadeva vprašanje morebitnega prevladujočega javnega interesa za razkritje, varuh človekovih pravic meni, da pritožnik ni predložil informacij ali argumentov, ki bi dokazovali obstoj takega interesa v smislu Uredbe 1049/2001. Varuh človekovih pravic pri sprejetju te ugotovitve opozarja na upošteвне preudarke in ugotovitve Sodišča prve stopnje v zadevi *Association de la Presse Internationale proti Komisiji* [14], zlasti na svoje pripombe v zvezi z obstoječo stopnjo odprtosti sodnih zadev na ravni Unije (točke od 98 do 99), na ugotovitev, da omejitev dostopa nikakor ni absolutna (točka 100), in na standard presoje, ki ga je v tej zadevi uporabil v zvezi z odločitvijo Komisije („*ni storila očitne napake pri presoji*“, točka 101).

31. V zvezi z drugim vprašanjem, ki ga je treba preučiti tukaj, in sicer ali je Komisija podala veljavno stališče glede na upošteвне dogodke, ki so sledili temu očitku, je posebno vprašanje, ki ga je treba preučiti, stališče Komisije po ustnem zaslišanju v zadevi C-301/06.

32. Kot je bilo navedeno zgoraj, se je zdelo, da je Sodišče prve stopnje v zadevi T-36/04 *Association de la Presse Internationale proti Komisiji* [15] potrdilo, da morajo tožbe, vložene pri sodiščih Skupnosti, kot kategorijo ostati nerazkrite, dokler pristojno sodišče ne odloči, ali je treba opraviti ustno obravnavo. Varuh človekovih pravic meni, da je normalno, da pritožnik pričakuje, da bo Komisija glede na zaključek ustnega zaslišanja v zadevi C-301/06 vsaj revidirala svojo odločitev o morebitnem dostopu. Varuh človekovih pravic je zato pozval Komisijo, naj na to zadevo odgovori v pismu o nadaljnji preiskavi.

33. Odgovora Komisije ni mogoče šteti za zadovoljivega. Po eni strani je navedlo, da iz sodbe Sodišča v zadevi *Association de la Presse Internationale proti Komisiji* ni mogoče sklepati, da je *treba pisna stališča Sodišču „samodejno razkriti po ustni obravnavi“* (poudarek dodan). V tej sodbi se je sklicevalo na to trditev: „*Komisija mora po opravljeni obravnavi konkretno presoditi*

*vsak zahtevani dokument, da bi ob upoštevanju posebne vsebine tega dokumenta preverila, ali ga je mogoče razkriti ali bi njegovo razkritje oslabilo sodni postopek, na katerega se nanaša “ (točka 82). Drugič, Komisija je ob sklicevanju na sklep Sodišča, naveden v točki 26 zgoraj, navedla, da „sodišče ni odločilo, da lahko stranke svobodno razkrijejo stališča drugih strank v postopku “ (poudarek dodan); tretjič, Komisija je v zvezi z zgoraj navedeno sodbo *Association de la Presse Internationale proti Komisiji* navedla, da „iz te sodbe ni mogoče sklepati, da mora Komisija po ustnem zaslišanju razkriti *pisna stališča druge stranke*“ (poudarek dodan).*

34. Za namene prošnje za dostop javnosti do dokumentov v skladu z Uredbo 1049/2001 zgoraj navedene izjave Komisije niso koristne. Komisija je predložila tri izjave o tem, česar Sodišče ni izreklo, in vsaka od teh izjav ni očitno pomembna za uporabo Uredbe 1049/2001. Upoštevana obveznost, ki jo je mogoče po mnenju varuha logično izpeljati iz zgoraj navedene sodne prakse, je vsebovana v tej zgoraj navedeni izjavi, ki jo je navedla tudi Komisija: „Komisija mora po opravljeni obravnavi konkretno presoditi vsak zahtevani dokument, da bi ob upoštevanju posebne vsebine tega dokumenta preverila, ali ga je mogoče razkriti ali bi njegovo razkritje oslabilo sodni postopek, na katerega se nanaša “ (točka 82).

35. V povezavi s prej citiranim načelom, ki ga je oblikovalo Sodišče, da lahko te stranke svobodno razkrijejo svoja pisna stališča, se zdi, da se je Komisija po obravnavi v *zadevi Irska proti Svetu in Parlamentu* (C-301/06) dolžna posvetovati z Irsko v skladu s členom 4(4) Uredbe 1049/2001 o razkritju zadevnega dokumenta in nato konkretno presoditi javno ali zaupno naravo tega dokumenta. Če tega ne stori, gre za nepravilnost, varuh človekovih pravic pa bo v nadaljevanju podal ustrezno kritično oceno.

36. Varuh človekovih pravic poleg zgoraj navedene ugotovitve opozarja, da lahko odgovor Komisije daje vtis, da se je glede na to, da je bila družba *Association de la Presse Internationale proti Komisiji* vložena pritožba pri Sodišču, dejansko odločila, da ne bo upoštevala zgoraj navedenega pravila. Varuh človekovih pravic meni, da tega vidika zadeve ni primerno zanemariti. Natančneje, varuhinja človekovih pravic razume, da obstoj pritožbe pri Sodišču ne upravičuje odločitve, da se ne upošteva razlaga iz sodbe sodišča, zoper katero je bila vložena pritožba. Varuh človekovih pravic zato meni, da je ob koncu sklepa primerno podati dodatno pripombo, na katero bo Komisija pozvana, naj odgovori v okviru postopka nadaljnjega ukrepanja v zvezi s kritičnimi in nadaljnjimi pripombami za leto 2009.

37. V zvezi z dejanskim stanjem v tej zadevi varuh človekovih pravic ugotavlja, da se je sodni postopek v zadevi C-301/06 medtem končal, vendar pritožnik očitno ni prejel nobenega dodatnega ustreznega odgovora Komisije, ki bi bil oblikovan glede na ta razvoj dogodkov. Glede na to, da se zgoraj navedene ugotovitve varuha človekovih pravic v odstavkih od 35 do 36 posebej nanašajo na neizpolnitev obveznosti v zvezi z zgoraj omenjenim sodnim postopkom, v tem primeru ne bi bilo primerno, da se v tej zadevi predloži predlog sporazumne rešitve ali osnutek priporočila. Varuh človekovih pravic kljub temu verjame, da bo Komisija glede na to, da se je postopek v zadevi C-301/06 končal, pritožnika pravočasno obvestila o svojem stališču glede njegove prošnje za dostop.

C. Sklepi

Varuh človekovih pravic na podlagi svoje preiskave te pritožbe zaključi z naslednjo kritično pripombo:

V povezavi s prej citiranim načelom, ki ga je oblikovalo Sodišče, da lahko stranke prosto razkrijejo svoja pisna stališča, se zdi, da se je Komisija po obravnavi v zadevi *Irska proti Svetu in Parlamentu* (C-301/06) dolžna posvetovati z Irsko v skladu s členom 4(4) Uredbe 1049/2001 o razkritju zadevnega dokumenta in nato konkretno oceniti javno ali zaupno naravo dokumenta. Če tega ne stori, gre za nepravilnost.

Pritožnik in Evropska komisija bosta obveščeni o tej odločitvi.

DODATNA PRIPOMBA

Varuhinja človekovih pravic razume, da obstoj pritožbe pri Sodišču ne upravičuje odločitve, da se ne upošteva razlaga iz sodbe sodišča, zoper katero je bila vložena pritožba. Varuh človekovih pravic bi bil hvaležen, če bi Komisija lahko zagotovila ustrezne informacije in pripombe o svojem stališču in praksah v zvezi s tem vprašanjem.

P. Nikiforos DIAMANDOUROS

V Strasbourg, 16. decembra 2009

[1] UL L 145, str. 43.

[2] Zadeva C-301/06, *Irska proti Svetu in Parlamentu*, UL 2006, C 237, str. 5.

[3] Združeni zadevi C-317/04 in C-318/04 *Parlament proti Svetu* (C-317/04) in *Komisija* (C-318/04), ZOdl. 2006, str. I-4721.

[4] Zadeva C-301/06, *Irska proti Svetu in Parlamentu*, navedena zgoraj.

[5] Komisija je podala tudi nekatere pripombe v zvezi s členom 4(5) Uredbe 1049/2001 (v zvezi s predhodnim soglasjem države članice za razkritje). Glede na spodnje ugotovitve teh pripomb v tej odločbi ni bilo treba preučiti.

[6] „2. Institucije zavrnejo dostop do dokumenta, kadar bi razkritje oslabilo zaščito:

— poslovni interesi fizične ali pravne osebe, vključno z intelektualno lastnino,

— sodni postopki in pravni nasveti,

— namen inšpekcij, preiskav in revizij,

razen če prevlada javni interes za razkritje.

[7] Združeni zadevi C-317/04 in C-318/04 *Parlament proti Svetu* (C-317/04) in *Komisija* (C-318/04) [2006], navedeni zgoraj.

[8] Zadeva T-36/04, *Association de la Presse Internationale proti Komisiji*, ZOdl. 2007, str. II-3201.

[9] Zadeva C-301/06, *Irska proti Svetu in Parlamentu*, navedena zgoraj.

[10] Zgoraj navedena zadeva T-36/04 *Association de la Presse Internationale proti Komisiji*.

[11] Zgoraj navedena zadeva T-36/04 *Association de la Presse Internationale proti Komisiji*.

[12] Sklep Sodišča z dne 3. aprila 2000 v zadevi *Nemčija proti Parlamentu in Svetu*, Recueil 2000, str. I-2247.

[13] Zgoraj navedena zadeva *Association de la Presse Internationale proti Komisiji* (T-36/04).

[14] Zgoraj navedena zadeva *Association de la Presse Internationale proti Komisiji* (T-36/04).

[15] Zgoraj navedena zadeva *Association de la Presse Internationale proti Komisiji* (T-36/04).